DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

1 lipca | Nr. 16. | Rok 1928.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNO ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

168.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1928 r. o uzupełnieniu Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Komunikacji.

Na zasadzie art. 13 i 15 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dn. 3 stycznia 1918 (Dz. Pr. Kr. P. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W Statucie Organizacyjnym Ministerstwa Kolei Żelaznych, zatwierdzonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 października 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 233) i zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 i 22 grudnia 1924 „Monitor Polski"

Nr. 289 i 298) oraz z dnia 26 czerwca 1925 („Monitor Polski" Nr. 152) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 po słowie „Prezydjalny" skreśla się słowo „i", zamiast tego umieszcza się przecinek, zaś po słowie „Sanitarny" dodaje wyrazy: „i Lotnictwa Cywilnego".

2) W punkcie b) § 5 skreśla się słowa: „wreszcie sprawuje kierownictwo i nadzór nad lotnictwem cywilnem".

3) W § 8 dodaje się nowy ustęp trzeci o następującem brzmieniu:

„Wydział Lotnictwa Cywilnego załatwia wszelkie sprawy, tyczące się lotnictwa cywilnego i sprawuje kierownictwo i nadzór nad lotnictwem cywilnem i komunikacją powietrzną, zgodnie z art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294).

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) w. z. *K. Bartel.*

Minister Komunikacji: *Romocki.*

169.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 19 czerwca 1928 r. Nr. Pr. 4936/28 w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerstwa Komunikacji.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 9 czerwca 1928 r. („Monitor Polski" Nr. 135/28, poz. 231) o uzupełnieniu Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Komunikacji — wprowadzam i podaję do wiadomości następujące zmiany i uzupełnienia w rozporządzeniu Ministra Komunikacji w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerstwa Komunikacji:

W IV Departamencie Eksploatacyjnym w 12 Wydziale Pasażerskim skreśla się poz. 10, 11 i 12, tyczące się lotnictwa cywilnego.

Po Wydziale Sanitarnym dodaje się nowy rozdział:

„26 Wydział Lotnictwa Cywilnego" o następującym zakresie działania:

1. Organizacja lotnictwa cywilnego krajowego i studja nad organizacją lotnictwa cywilnego zagranicznego.

2. Ustalanie zasad polityki lotniczej krajowej i zagranicznej tudzież współpraca z odnośnemi władzami krajowemi i zagranicznemi. Opracowanie programów szczegółowych ogólnego planu rozwoju lotnictwa.

3. Prawodawstwo lotnicze krajowe i międzynarowe, tudzież przepisy i instrukcje wykonawcze.

4. Udział w międzynarodowych komisjach i kongresach z dziedziny polityki i prawodawstwa lotniczego. Konwencje i umowy międzynarodowe.

5. Propaganda i reprezentacja lotnictwa w kraju i zagranicą. Stosunki z lotniczemi stowarzyszeniami krajowemi i zagranicznemi.

6. Popieranie lotnictwa sportowego i bezsilnikowego. Szkolnictwo lotnicze cywilne.

7. Sprawy personelu lotniczego, oraz jego rejestracja, egzaminowanie i badanie lekarskie.

8. Normowanie stosunków i świadczeń lotnictwa cywilnego dla wojska. Lotnictwo sanitarne.

9. Statystyki lotnicze, zbieranie informacji o lotnictwie krajowem i zagranicznem, wydawnictwa lotnicze i bibljografja lotnicza.

10. Organizacja komunikacji powietrznej. Linje lotnicze krajowe i międzynarodowe. Ustalanie warunków, udzielanie koncesji i subwencji oraz zawieranie wszelkich umów, dotyczących komunikacji lotniczej.

11. Zakładanie państwowych przedsiębiorstw żeglugi powietrznej. Nadzór i kontrola nad przedsiębiorstwami żeglugi powietrznej i nad lotnictwem prywatnem. Lotnictwo pocztowe. Przepisy przewozowe, celne i paszportowe. Ubezpieczenia, odszkodowania za wypadki, przepisy bezpieczeństwa i porządku lotniczego.

12. Badanie postępów nauki i techniki lotniczej, w szczególności w odniesieniu do materjału lotniczego dla lotnictwa komunikacyjnego.

13. Polityka przemysłu lotniczego. Konkursy na materjał lotniczy. Sprawy techniczne wszelkiego rodzaju materjałów lotniczych. Opinjowanie wynalazków.

14. Układ ogólny sieci dróg powietrznych. Opracowanie i zatwierdzanie projektów lotnisk, hangarów, warsztatów, urządzeń i instalacji lotniczych oraz wszelkich urządzeń pomocniczych żeglugi powietrznej, ich rozbudowa oraz nadzór nad wykonaniem. Sprawy związane z zakładaniem i eksploatacją lotnisk. Rejestracja lotnisk krajowych i zagranicznych. Aerofotogrametrja i kartografja. Inspekcja lotnisk i urządzeń pomocniczych.

170

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1928 roku Nr. I/5630/2/28 o nadawaniu wysłużonym podoficerom zawodowym stanowisk na Polskich Kolejach Państwowych.

§ 1.

W myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 115 poz. 666) w sprawie wykonania art. 99 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 72 poz. 698), będą nadawały Dyrekcje Kolei Państwowych w ramach obowiązujących przepisów wakujące stanowiska, wymagające wykształcenia niższego, przedewszystkiem kandydatom z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych. zależnie od ich kwalifikacji, a następnie dopiero, w razie braku kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych, innym kandydatom.

§ 2.

Stanowiska, o które mogą się ubiegać podoficerowie zawodowi, są wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

W załączniku tym podane są warunki, wymagane od kandydatów na poszczególne stanowiska.

§ 3.

Dnia 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia każdego roku przedłożą Dyrekcje Kolei Państwowych Ministerstwu Komunikacji ilościowy wykaz stanowisk, dostępnych dla wysłużonych podoficerów zawodowych, które będą wakować w następnem ćwierćroczu z podaniem terminu, w którym muszą być objęte.

Wykazy te będzie przesyłać Ministerstwo Komunikacji po zatwierdzeniu Dyrekcjom Kolei Państwowych oraz Komisji kwalifikacyjnej przy Ministerstwie Spraw Wojskowych, która wyznaczy imiennie kandydatów na wakujące stanowiska i prześle podania tych kandydatów Dyrekcjom.

Dyrekcje winny w przeciągu 14 dni od daty otrzymania podania rozstrzygnąć o przyjęciu lub nieprzyjęciu kandydata wojskowego.

W wypadku przyjęcia zawiadamiają Dyrekcje bezpośrednio kandydata i komisję kwalifikacyjną przy Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Zawiadomienie o przyjęciu powinno zawierać: rodzaj etatowego stanowiska, które kandydat wojskowy ma otrzymać po ukończeniu praktyki i przywiązaną do tego stanowiska grupę uposażenia, kategorję płacy, jaką kandydat wojskowy otrzyma po skończonym płatnym urlopie wojskowym, podczas praktyki na dane stanowisko i po jej ukończeniu do czasu przyjęcia na etat, wymagane egzaminy na dane stanowisko, czas trwania praktyki oraz termin, w którym praktyka musi być rozpoczęta, względnie stanowisko objęte.

W wypadku nieprzyjęcia kandydata wojskowego Dyrekcje zawiadamiają Komisję kwalifikacyjną z podaniem powodów nieprzyjęcia za zwrotem podania.

§ 4.

Stanowiska, nienadane kandydatom z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych w terminie, wymienionym w wykazie wakujących stanowisk (§ 3 ustęp 1), mogą być nadane innym kandydatom.

§ 5.

Wysłużeni podoficerowie zawodowi przyjęci na praktykę, stanowią grupę pracowników pod nazwą „kandydaci wojskowi".

O ile kandydat wojskowy nie odbywa praktyki podczas płatnego urlopu, udzielonego mu przez władze wojskowe, otrzymuje podczas praktyki wynagrodzenie z funduszów kolejowych według kategorji płacy, odpowiadającej bezpośrednio niższej grupie uposażenia, od grupy przywiązanej do stanowiska etatowego, na które jest kandydatem.

Podczas praktyki kandydaci wojskowi zaliczeni są do kategorji pracowników niestałych próbnych, po złożeniu egzaminów służbowych zaś do kategorji aplikantów kolejowych, poczem w najbliższym ogólnym terminie mianowań 1 stycznia, względnie 1 lipca, zostają mianowani na podstawowe stanowiska etatowe.

Kandydaci wojskowi, których praktyka nie przekracza 6 miesięcy, składają przepisany egzamin ścisły przed upływem tej praktyki, aby mogli bezpośrednio po jej ukończeniu przejść do stałej służby kolejowej jako aplikanci, względnie, jeżeli termin złożenia egzaminu zbiega się z ogólnym terminem mianowań, jako pracownicy etatowi.

Kandydaci wojskowi, których praktyka trwa dłużej niż 6 miesięcy, muszą po upływie 6 miesięcy zlikwidować swój stosunek wojskowy, a dalszą praktykę odbywać jako pracownicy kolejowi, niestali — próbni.

§ 6.

Kandydatów wojskowych, którzy podczas praktyki okażą się nieodpowiedni do zajmowania stanowiska, na które kandydują, lub którzy nie złożą po raz wtóry ustanowionych egzaminów służbowych, należy zwolnić ze służby i równocześnie zawiadomić o tem komisję kwalifikacyjną (§ 3).

§ 7.

W wypadkach, w których z powodu zmniejszenia się intensywności ruchu, zgłoszony wakans będzie musiał ulec zawieszeniu, mogą kandydaci wojskowi po ukończeniu praktyki wrócić do wojska i tam odczekać ostatecznego ich powołania do stałej służby kolejowej w trybie ustalonym w § 3, jeżeli ze służby wojskowej nie zostali zwolnieni, albo też zgodzić się na zatrudnienie ich aż do czasu otwarcia się nowego wakansu przy innych zajęciach za wynagrodzeniem, przywiązanem w myśl obowiązujących przepisów do tych zajęć.

§ 8.

W czasie odbywania praktyki w charakterze osób wojskowych mają do kandydatów wojskowych zastosowanie przepisy, obowiązujące nieetatowych pracowników kolejowych, które regulują także ich uprawnienia w służbie kolejowej: kandydaci wojskowi winni przeto przestrzegać przepisów, wydanych przez Zarząd Kolejowy, jednak pod względem dyscyplinarnym podlegają oni władzom wojskowym, z któremi będą się znosić władze kolejowe w razie potrzeby w wypadkach przekroczeń służbowych.

§ 9.

Czas zawodowej służby wojskowej zalicza się do służby kolejowej z dniem mianowania kandydata wojskowego na etatowe stanowisko w służbie kolejowej.

§ 10.

Podoficerów zawodowych, ubiegających się o przyjęcie do służby kolejowej z pominięciem Ministerstwa Spraw Wojskowych, należy traktować analogicznie, jak wszystkie inne osoby, ubiegające się o przyjęcie do służby kolejowej.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 2 lutego 1925 r. Nr. 1/18983/2/24 oraz Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 czerwca 1927 r. Nr. 1/12651/2/27 w sprawie przyjęć podoficerów zawodowych do służby kolejowej.

Załącznik do Nr. I/5630/2/28.

W Y K A Z

stanowisk na kolejach państwowych, dostępnych dla wysłużonych podoficerów zawodowych z wyszczególnieniem warunków, wymaganych od kandydatów na te stanowiska.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Nr. bieżący	Stanowisko	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie ogólne	Wymagane przygotowanie zawodowe	Trwanie czasu praktyki na stanowisko, wymienione w rubryce 2	Wymagany po ukończeniu praktyki egzamin kolejowy	Grupa uposażenia podczas praktyki w charakterze nieetatowego pracownika kolejowego	Czy przed przyjęciem na praktykę wymagane badanie stanu zdrowia przez lekarza kolejowego?	Granica wieku, do którego może nastąpić przyjęcie do służby kolejowej	U W A G I
1	asystent	XI	*) 3 niższe klasy gimnazjum lub 7 klasowa szkoła powszechna, lub szkoła wydziałowa	—	6 miesięcy	na asystenta	—	tak	40 lat	*) uznaje się także wykształcenie w tym zakresie nabyte w innych zakładach szkolnych. Wyjątkowo dopuszcza się stwierdzenie wiadomości ogólnych w drodze egzaminu przed władzą kolejową (rozp. M. K. z dnia 8 sierpnia 1925 r. Nr. 1/10333/2/25).
2	magazynier	XI	ukończona szkoła powszechna	—	6 "	na magazyniera	—	tak	"	
3	magazynier zasobów	XI	ukończona szkoła powszechna	—	6 "	na magazyniera zasobów	—	tak	"	
4	kancelista II kl.	XII	ukończona szkoła powszechna	—	6 "	na kancelistę	—	tak	"	
5	konduktor II kl.	XII	szkoła powszechna lub stwierdzenie umiejętności czytania, pisania i rachunków w zakresie 4 działań	—	6 "	na konduktora	—	tak	"	
6	przetokowy	XIII	ditto	—	12 "	na przetokowego	XIV	tak	"	
7	zwrotniczy II kl.	XIII	ditto	—	5 "	na zwrotniczego	—	tak	"	
8	stacyjny	XIII	ditto	—	5 "	na stacyjnego	—	tak	"	
9	magazynowy	XIII	ditto	—	6 "	na magazynowego	—	tak	"	
10	torowy	XII	ditto	3 letnia praca w służbie utrzymania i budowy nawierzchni	6 "	na torowego	—	tak	"	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Nr. bieżący	Stanowisko	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie ogólne	Wymagane przygotowanie zawodowe	Trwanie czasu praktyki na stanowisko, wymienione w rubryce 2	Wymagany po ukończeniu praktyki egzamin kolejowy	Grupa uposażenia podczas praktyki w charakterze nieetatowego pracownika kolejowego	Czy przed przyjęciem na praktykę wymagane badanie stanu zdrowia przez lekarza kolejowego?	Granica wieku, do którego może nastąpić przyjęcie do służby kolejowej	UWAGI
11	palacz parowozowy II klasy	XIII	ditto	1-roczne zajęcie w charakterze robotnika przy naprawie parowozów	6 miesięcy	na palacza parowozowego	—	tak	40 lat	
12	palacz stałych kotłów	XIII	ditto	ditto	12 "	na palacza stałych kotłów	XIV	tak	"	
13	woźny	XIV	ditto	—	3 "	na woźnego	—	tak	"	
14	strażnik kolejowy	XIV	ditto	—	3 "	na strażnika kolejowego	—	tak	"	
15	pomocnik maszynisty II kl.	XI	ukończona szkoła powszechna	winien być wyzwolonym ślusarzem lub tokarzem i posiadać jednoroczną praktykę w warszt. kolej. przy naprawie parowozów	6 "	na pomocnika maszynisty	—	tak	"	
16	rewident wagonów II kl.	XI	ukończona szkoła powszechna	winien być wyzwolonym ślusarzem lub kotlarzem i posiadać jednoroczną praktykę w warszt. kolej. przy naprawie wagonów	6 "	na rewidenta wagonów	—	tak	"	
17	maszynowy II kl.	XI	ukończona szkoła powszechna	jak pod Nr. 15	12 "	na maszynowego	XII	tak	"	
18	monter sygnalizacji II kl.		ditto	**) winien posiadać świadectwo wyzwolenia w rzemiośle ślusarskim, kowalskim lub monterskim	18 "	na montera sygnal.	XII	tak	"	**) U kandydatów, którzy przepracowali conajmniej 1 rok w charakterze montera w zakładach fabrycznych „dla budowy mechanicznych i elektrycznych urządzeń stawidłowych" może czas praktyki ulec skróceniu do 6 miesięcy.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Nr. bieżący	Stanowisko	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie ogólne	Wymagane przygotowanie zawodowe	Trwanie czasu praktyki na stanowisko, wymienione w rubrycee 2	Wymagany po ukończeniu praktyki egzamin kolejowy	Grupa uposażenia podczas praktyki w charakterze nieetatowego pracownika kolejowego	Czy przed przyjęciem na praktykę wymagane badanie stanu zdrowia przez lekarza kolejowego?	Granica wieku, do którego może nastąpić przyjęcie do służby kolejowej	UWAGI
19	elektromonter II kl.	XI	ditto	winien posiadać świadectwo wyzwolenia w rzemiośle ślusarskim lub mechanika i conajmniej jednoroczną praktykę w fabrycznych zakładach elektrycznych i jednoroczne zajęcie przy wykonywaniu robót elektrotechnicznych	6 miesięcy	na elektromontera	—	tak	40 lat	

Uwagi.

1. Stanowiska wymienione w rubryce 2-giej, są podstawowemi stanowiskami, z których na warunkach określonych przepisami, jest możliwy awans na wyższe stanowiska.

2. Podania o przyjęcie na praktykę należy kierować do tej Dyrekcji Kolei Państwowych, w której okręgu wakuje stanowisko.

Do podania należy dołączyć:
a) metrykę urodzenia,
b) świadectwo przynależności,
c) świadectwo szkolne,
d) świadectwo o moralnem zachowaniu się,
e) oświadczenie pisemne, potwierdzone przez odnośną władzę wojskową, czy zgłaszający się był sądownie karany, ewentualnie z podaniem tych kar,
f) własnoręcznie i pod nadzorem pisany życiorys,
g) zaświadczenie władzy wojskowej, że zgłaszający się nabył prawo do otrzymania stanowiska w służbie cywilnej na zasadzie art. 99 ustawy z dnia 18. 7. 24. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 698); o ile zgłaszający się nie ukończył jeszcze 12 letniej służby wojskowej, winien zaświadczenie to przedłożyć z chwilą nabycia prawa do otrzymania stanowiska w służbie cywilnej.

3. Po przesłaniu podania wraz z załącznikami, Dyrekcja Kolei Państwowych spowoduje zbadanie kandydata przez lekarza kolejowego. W tym celu przyznaje się w razie potrzeby kandydatom wolny przejazd na kolejach w klasie III-ej do miejsca zamieszkania lekarza i z powrotem do garnizonu.

4. Przyjęci na praktykę podoficerowie zawodowi zaliczają się w rozumieniu przepisów kolejowych do kategorji „kandydatów wojskowych".

171.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji Nr. IV 6031/11/28 z dnia 21 maja 1928 r. w sprawie Regulaminu Tymczasowego Muzeum Kolejowego.

REGULAMIN TYMCZASOWY MUZEUM KOLEJOWEGO.

§ 1.

Muzeum Kolejowe ma na celu szerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie kolejnictwa, oraz ułatwienie nauki poglądowej i badań w tej dziedzinie.

§ 2.

Do zadań Muzeum Kolejowego należy gromadzenie i utrzymanie zbiorów, materjałów, modeli, wzorów i wydawnictw, druków, rysunków, wykresów, fotografji i innych temu podobnych przedmiotów, odnoszących się do działu kolejnictwa polskiego i światowego.

Zbiory Muzeum Kolejowego składają się z następujących działów:

I. **historycznego**, który ma odtwarzać historję powstania i rozwoju sieci kolejowej na ziemiach polskich do czasu odzyskania niepodległości.

II. **współczesnego, który ma obrazować wysiłek twórczej myśli, wiedzy i zdolności personelu polskich kolei państwowych, oraz zawodów pokrewnych.**

III. **ogólnego, który ma ilustrować stan kolejnictwa w innych państwach.**

IV. **naukowo-propagandowego, który ma grupować zbiory z dziedziny nauki i techniki związanej z kolejnictwem, oraz szerzyć znajomość o ustroju, pracy, wynikach i zadaniach polskich kolei państwowych.**

§ 3.

Muzeum Kolejowe podlega bezpośrednio Ministrowi Komunikacji. Siedzibą Muzeum jest m. st. Warszawa.

§ 4.

Muzeum Kolejowe może pobierać opłaty od zwiedzającego i korzystających z pokazów, odczytów i t. p. Wysokość tych opłat określa Minister Komunikacji.

§ 5.

Zarządza Muzeum Kolejowem Zarząd, w skład którego wchodzą:

a) Rada Muzeum, powoływana przez Ministra Komunikacji i z 3-ch urzędników Ministerstwa i 1 urzędnika Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie. Przewodniczącym jest członek Rady, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

b) kustosz, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

§ 6.

Do zakresu czynności Zarządu Muzeum Kolejowego należy:

a) zarządzanie majątkiem Muzeum,
b) ogólne kierownictwo i dozór nad działalnością Muzeum,
c) opieka nad zbiorami,
d) uzyskiwanie i wyszukiwanie nowych eksponatów z dziedziny historji i rozwoju kolei,
e) układanie budżetu Muzeum i przedstawianie rocznych sprawozdań,
f) utrzymywanie Muzeum ze środków, przeznaczonych na ten cel.

§ 7.

Do obowiązków kustosza w szczególności należy:

a) wykonywanie uchwał Rady Muzeum,
b) bezpośredni dozór nad przechowywaniem, utrzymywaniem i konserwacją zbiorów muzealnych,
c) prowadzenie szczegółowego inwentarza zbiorów i katalogowanie ich,
d) prowadzenie rachunkowości i załatwienie korespondencji bieżącej,
e) przygotowywanie materjałów niezbędnych do sprawozdania rocznego Zarządu,
f) ułatwienie zapoznania się ze zbiorami Muzeum zwiedzającej publiczności, a zwłaszcza wycieczkom grupowym.

§ 8.

W czynnościach swych Rada, kustosz i inni pracownicy Muzeum Kolejowego kierują się instrukcją wewnętrzną, zatwierdzoną przez Ministra Komunikacji.

§ 9.

Zbiory Muzeum Kolejowego będą otwarte dla zwiedzania i zajęć publiczności w dniach i godzinach określonych osobnem zarządzeniem.

172.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1928 r. Nr. 1./7535/28 w przedmiocie zmiany regulaminu D. K. P. i Regulaminu Oddziałów linjowych.

1) W § 20 Regulaminu D. K. P. punktowi 33 nadaje się następujące brzmienie:

„Przyjęcia, nominacje, awanse, pensjonowania i zwolnienia ze służby podwładnych etatowych pracowników kolejowych i kandydatów na stanowiska etatowe, delegacje poza okrąg Dyrekcji, przeniesienia pracowników w VII, VIII i IX grupie uposażenia, w obrębie Dyrekcji.

2) W § 13 p. e Regulaminu Oddziałów D. K. P. skreśla się początkowe wyrazy „mianowanie, z zachowaniem odnośnych przepisów, podległych" i wstawia się w miejsce nich słowa „wnioski w sprawach mianowania", oraz skreśla się wyrazy „od XII do XVI grupy uposażenia".

173.

Nr. I. 8249/2/28 z dnia 30 maja 1928 r. W sprawie wydawania świadectw robotnikom.

W razie rozwiązania stosunku służbowego z robotnikiem, należy, bez względu na powód rozwiązania tego stosunku i bez względu na czas zatrudnienia robotnika, wydać mu bezzwłocznie na jego żądanie świadectwo, które powinno zawierać dane, dotyczące rodzaju i czasu zatrudnienia robotnika. Świadectwo winno być wydane przez bezpośredniego zwierzchnika robotnika i nie może zawierać żadnych znaków lub uwag.

174.

Nr. I. 9913/28 z dnia 23 maja 1928 r. W sprawie zmiany repertorjum wykazów i sprawozdań składanych Ministerstwu.

Z powołaniem się na rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1926 r. Nr. Pr. 6701/25 w sprawie repertorjum wykazów i sprawozdań, składanych Ministerstwu przez Dyrekcje, polecam poczynić w tem repertorjum, poza przeprowadzonemi już następujące dalsze zmiany względnie uzupełnienia:

„Wydział Sanitarny".

Nr. porz. 1. (Sprawozdanie o ruchu chorych zakaźnych i t. d.), skreślić w zupełności.

W Nr. porz. 6 (Sprawozdanie o stanie sanitarnym i t. d.), tekst rubryki 3-ej (termin składania:) zmienić na: „za ubiegłe półrocze, 1/V i 1/XI".

W Nr. porz. 7. (Sprawozdanie o stanie urządzeń ratunkowych i t. d.), tekst rubryki 3-ej (termin składania) zmienić na: „za ubiegłe półrocze 1/V i 1/XI".

Zmiany powyższe należy przeprowadzić we wszystkich posiadanych egzemplarzach repertorjów.

175.

Nr. I. 1318/28 z dnia 29 maja 1928 r. W sprawie ubrań ochronnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji Ministerstwo Komunikacji oznajmia, że prawo do otrzymywania ubrań ochronnych przysługuje wszystkim smarownikom wagonów tak stacyjnym, jak i pociągowym.

SPRAWY FINANSOWE.

176.

Nr. II. 4835/7/28 z dnia 31 maja 1928 r. W sprawie opłat stemplowych.

W uzupełnieniu wyjaśnienia z dnia 8 lutego r. b. Nr. II/1094 Ministerstwo Komunikacji zawiadamia na podstawie wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 19 maja 1928 r. Nr. D. V. 4395/6/28 — iż umowa o prowadzenie składu zawozowego jest wolną od opłaty stemplowej — wyjąwszy wypadku, gdy została sporządzona w formie aktu sądowego lub notarjalnego względnie aktu sądownie lub notarjalnie uwierzytelnionego i wówczas zgodnie z art. 139 ustawy o opłatach stemplowych podlega opłacie w wysokości 3 złotych.

177.

Nr. II. 3905/7/28 z dnia 5 czerwca 1928 r. W sprawie księgowania djet wypłaconych pracownikom na rachunek osób trzecich.

Wskutek zapytania jednej z Dyrekcyj, jak należy zarachowywać koszta djet wypłaconych na rachunek osób trzecich za udział w komisjach przy odbiorze materjałów, o ile na podstawie umowy dostawca obowiązany jest do pokrycia tych kosztów, jak również za inne wyjazdy służbowe w interesie osób trzecich, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że koszta te należy księgować na budżet wydatków, dotyczących gałęzi służbowych.

Wpływy z tytułu zwrotu tych wydatków, pochodzące z tego samego okresu budżetowego, zarachowywać należy na wznowienie kredytu, zaś z poprzednich okresów budżetowych na dochody dział 2, rozdz. II, § 5, poz. 3, przyczem należy zaprowadzić ścisłą kontrolę sum należnych z tego tytułu od osób trzecich i czuwać nad wyrównaniem tych sum bądź to przez bezpośrednie ich wniesienie do kasy przez dłużnika, bądź w drodze ich potrącenia z rachunku danej firmy.

Powyższe postanowienie należy zanotować w uwagach do podgr. „6" grupy rach. „11" w „Tablicy grup i podgrup rachunkowych obowiązujących na P. K. P." (zarządzenie z dnia 16 lutego 1926 r. Nr. II/1322/26 z powołaniem na Nr. niniejszego zarządzenia.

178.

Nr. II. 5155/7/28 z dnia 4 czerwca 1928 r. W sprawie księgowania czeków na Banki i P. K. O.

Wobec poruszonej przez jedną z Dyrekcyj Kolei Państwowych sprawy księgowania wypłat czekowych wyjaśnia się:

Czeki, wystawiane przez Kasy Główne Dyrekcyj na Banki i P. K. O. księgować należy w dacie przesłania ich do zrealizowania danej instytucji.

Data zatem sporządzenia wyciągu przez P. K. O. lub inne instytucje bankowe w żadnym razie nie jest miarodajną dla zaksięgowania wydatków.

Wyjątek jedynie stanowić mogą przelewy czekami, których płatność przypada w terminach ściśle określonych zgóry i które księgować należy w terminach ich płatności (emerytury, dary z łaski, renty i t. p.).

179.

Nr. II. 3343/7/28 z dnia 11 kwietnia 1928 r. W sprawie zmiany ogólnych przepisów o rachunkowości Polskich Kolei Państwowych.

P. 1 § 15 Ogólnych Przepisów o rachunkowości należy uzupełnić następującem zdaniem: „Wyjątek stanowią również wpływy do Kasy Głównej, jeżeli w chwili zgłoszenia się wpłacającego Kasa Główna zlecenia na pobranie wypłaconej sumy nie posiada, zaś pobranie tej sumy bez zlecenia nie wkłada na Dyrekcję żadnych niewykonalnych zobowiązań. Wówczas pobranie dokonywa się na zasadzie deklaracji według wzoru Nr. 1 podpisanej przez wpłacającego.

SPRAWY HANDLOWO-TARYFOWE.

180.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji z dnia 14 czerwca 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o uzupełnieniu spisu granicznych stacyj przejściowych w bezpośrednich komunikacjach towarowych pomiędzy Polską a Czechosłowacją, Austrją, Węgrami, Włochami, Szwajcarją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją

(przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr. 66 z dnia 30/VI 1928 r.)

Na mocy artykułu 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r., o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580), oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567), zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Komunikacji, z dnia 16 marca 1927 r. o wprowadzeniu bezpośrednich komunikacyj towarowych pomiędzy Polską a Czechosłowacją, Austrją, Węgrami, Włochami, Szwajcarją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 230), uzupełnionego rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 3 wrze-

śnia, 21 grudnia 1927 r. i z dnia 18 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79. poz. 692 i Nr. 118, poz. 1020 z 1927 r. i Nr. 21, poz. 192 z 1928 r.) wprowadza się uzupełnienia następujące:

E. Spis granicznych stacyj przejściowych.

W ustępie a) (Polsko-czechosłowackie stacje graniczne) w końcu dodaje się nową nazwę stacji „Jasina".

W ustępie b) (Polsko-niemieckie stacje graniczne) zamieszcza się:

nad nazwami stacyj „Grajewo-Prostken" nazwy stacyj

„Raczki .... Czymochen",

pod nazwami stacyj „Jamielnik-Deutsch Eylau (Jamielnik) nazwy stacyj

„Gardeja .... Carnsee"

i pod nazwami stacyj „Zduny-Freyhan" nazwy stacyj

„Pawłów (Sośnie) .... Neumittelwalde".

W ustępie f) (Czeskosłowacko-rumuńskie stacje graniczne) w końcu dodaje się nowe nazwy stacyj:

„Trebuseny .... Valea Visaului".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1928 r.

Minister Sprawiedliwości: *Meysztowicz.*
Minister Komunikacji: *Romocki.*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa: *Niezabytowski.*

181.

Nr. III. 5101/28 z dnia 31 maja 1928 r. W sprawie zmian w taryfie na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska.

W obowiązującej od dnia 1 lutego 1928 r. Taryfie na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska (Monitor Polski Nr. 18 z dnia 23 stycznia 1928 r.), wprowadza się zmiany następujące:

a) Z dniem 1 czerwca 1928 r. podany w załączniku I pod literą b) spis stacyj kolei Z. S. R. R., włączonych do taryfy, uzupełnia się nazwami stacyj: Aleksandrowsk Jek. kolei Jekateirinieńskiej, Czasow Jar kolei Donieckich, oraz Czernigow gorod, Konotop gorod, Nieżyn gorod i Rylsk gorod, kolei Moskiewsko-Kijowsko-Woroneżskiej.

b) Z dniem 15 czerwca 1928 r. podany w rozdziale IV taryfy pod literą a) spis granicznych stacji przejściowych niemieckich i polskich uzupełnia się nazwami nowootwartych stacji granicznych Czymochen-Raczki (przed nazwami Prostken-Grajewo) i Neumittelwalde-Pawłów) po nazwach Freyhan-Zduny).

c) Z dniem 15 czerwca 1928 r. w anneksie do taryfy, wprowadzonym obwieszczeniem w Nr. 115 Monitora Polskiego z dn. 19 maja 1928 r. i zawierającym odległości wschodnio-pruskich linij tranzytowych, dodaje się w kolumnie pionowej nazwę stacji Czymochen z odległościami do granicy państwa pod Deutsch Eylau (w kierunku na Jamielnik) 258 km. i do granicy państwa pod Marienburg (Westpr) 293 km.".

Umieszczenie odpowiedniego obwieszczenia w Monitorze Polskim zarządzono. Dyrekcja P. K. P. w Gdańsku zarządzi ogłoszenie powyższego w „Staatsanzeiger für die Freie Stadt Danzig".

182.

Nr. III. Pc. 5278/28 z dnia 24 maja 1928 r. W sprawie opłat pocztowych od korespondencji zagranicznej z nadania kolejowych ajencyj celnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcyj w sprawie opłat pocztowych od korespondencji zagranicznej z nadania kolejowych ajencyj celnych Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, iż ajencje celne, jako pomocnicze przedsiębiorstwa handlowe, obowiązuje przyjęta w stosunkach handlowych zasada odpowiadania na otrzymywane listy bez względu na to, czy korespondencja dotyczy przesyłki, załatwianej przez ajencję celną lub ma charakter informacyjny.

W tych warunkach Ministerstwo Komunikacji uznaje za rzecz nie wskazaną przerzucanie opłaty pocztowej na adresata i poleca wydać zarządzenie, aby na przyszłość wszelka przez ajencje celne nadawana korespondencja handlowa była albo ryczałtowana albo też opłacana zgóry przez naklejenie odpowiedniej wartości znaczków pocztowych.

Wydatki pocztowe zarachowywać należy na pun. 7 budżetu ajencyj celnych.

Ajencje celne obowiązane są każdy gotówkowy wydatek pocztowy zapisywać do specjalnej kontrolki podręcznej, w której notuje się data wysłania korespondencji, Nr. dziennika, nazwisko adresata i jego adres oraz kwotę uiszczonej opłaty. Kontrolka, o jakiej mowa, w połączeniu z odpisami korespondencji, znajdującemi się w aktach ajencji celnej, stanowi materjał wystarczający do kontroli wydatków pocztowych.

O ile ajencja celna otrzyma list z dołączonymi na odpowiedź znaczkami pocztowemi, znaczki te, rzecz naturalna, obowiązana jest ajencja celna zużytkować bez zapisania takiej korespondencji do kontrolki wydatków pocztowych.

183.

Nr. III. Of-4975/28 z dnia 23 maja 1928 r. W sprawie wykazu uzdrowisk, zawartego w cz. II, rozdz. I dziale E taryfie osobowej.

W wykazie uzdrowisk, zawartym w p. 7 dziale F, rozdziału I, części taryfy II osobowej i bagażowej (Dziennik Urzędowy M. K. Nr. 11), należy przy miejscowościach Kosów, Stary Kosów i Kuty oprócz stacyj Kołomyja lub Zabłotów wymienić również stacje Śniatyń-Załucze.

SPRAWY EKSPLOATACYJNE.

184.

Nr. IV. 5673/11/28 z dnia 2 czerwca 1928 r. W sprawie zabronienia stosowania podczas sprawnego działania blokady rozkazów ogólnych na wjazd lub wyjazd pociągów niezgodnie z urządzeniami zabezpieczającemi jezdnię.

Na jednej ze stacyj węzłowych miało miejsce zderzenie się pociągu osobowego z parowozem przetoko-

wym, które spowodowało wykolejenie się i uszkodzenie taboru oraz uszkodzenie jezdni.

Badanie okoliczności, towarzyszących temu wypadkowi, ustaliło, że, niezależnie od wykroczeń pracowników, które miały bezpośredni wpływ na wypadek, mianowicie: samowolnego ruszenia parowozem i przejechania przez maszynistę ustawionej w położeniu „stój" tarczy przetokowej, nieznajdowania się na parowozie pilota, oraz nieustawienia odpowiedniej jezdni przez zwrotniczego, jedną z głównych przyczyn wypadku było zaniechanie przez dyżurnego ruchu stosowania przy wyprawieniu pociągu osobowego, sprawnie działającego urządzenia blokowego i niewłaściwe wyprawienie tego pociągu na mocy rozkazu ogólnego przy zamkniętym sygnale wyjazdowym.

W celu uniknięcia tego rodzaju wypadków na przyszłość Ministerstwo Komunikacji przypomina, że wyprawianie i przyjmowanie pociągów na stacjach, gdzie istnieją urządzenia blokowe linjowe, winno się odbywać na zasadzie przepisów blokowych, stosowanie zaś rozkazu ogólnego przy zamkniętym sygnale wyjazdowym, lub wjazdowym, może mieć miejsce tylko w razie uszkodzenia lub przerwy działania blokady, względnie w razie zajęcia właściwego toru. Przy prawidłowo zaś działającej blokadzie i przy normalnych warunkach pracy stacji nie wolno stosować rozkazów ogólnych przy wpuszczaniu i wyprawianiu pociągów, jako znoszących gwarancję bezpieczeństwa ruchu pociągów dawaną przez urządzenie blokowe.

185.

Nr. IV. 926/11/28 z dnia 25 maja 1928 r. W sprawie przestrzegania przepisów dotyczących zleceń ruchowych.

Coraz częściej dają się zauważać wypadki wyręczania się dyżurnych ruchu telegrafistami przy wydawaniu zleceń ruchowych służbie stacyjnej, a nawet przekazywania przez dyżurnych telegrafistom całkowicie swych czynności służbowych na czas nieobecności w biurze, co powodowało niejednokrotnie poważne nieprawidłowości zagrażające bezpieczeństwu ruchu, a nawet nieszczęśliwe wypadki, tak z samemi pociągami, jak i taborem przetaczanym.

Przypominając, że w myśl obowiązujących przepisów, rozporządzać się ruchem na stacji i przylegających szlakach może jedynie dyżurny (kierownik) ruchu i tylko on jest uprawniony do wydawania zleceń ruchowych personelowi stacyjnemu, przyczem zlecenia te powinien wydawać osobiście, Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom zwrócić należytą uwagę i przedsięwziąć środki, aby zasada ta była z całą ścisłością przez odnośny personel przestrzeganą.

Organa kontrolne winny zwracać na zachowanie tych przepisów szczególnie baczną uwagę.

Pracownicy, winni przekroczenia powyższego przepisu, powinni być pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej, przyczem nietylko bezpośredni winowajcy, t. j. dyżurni ruchu za bezprawne wyręczanie się telegrafistami, ale i telegrafiści — za bezprawne podejmowanie się tych zastępstw. Do odpowiedzialności pociągać należy i zawiadowców odnośnych stacyj za brak należytego nadzoru nad czynnościami podwładnego im personelu.

SPRAWY SŁUŻBY DROGOWEJ URZĄDZEŃ ZABEZPIECZAJĄCYCH RUCH POCIĄGÓW.

186.

Zezwolenie na studja wąskotorowych kolei użytku publicznego.

Pan Minister Komunikacji rozporządzeniem z dn. 29 maja 1928 r. Nr. V- 4247/16b-28 udzielił na mocy art. 2 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (D. U. Nr. 88, poz. 646) oraz art. 2 Rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 września 1922 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (D. U. Nr. 92, poz. 854) Firmie „Trud" Biuro Inżynierskie i przemysłowo-handlowe, mającej siedzibę w Warszawie, przy ul. Jerozolimskiej Nr. 23, działającej z ramienia i na rzecz Cukrowni i Rafinerji „Przeworsk", Sp. Akc. w Przeworsku, zezwolenia na czynienie studjów przedwstępnych wąskotorowych kolei użytku publicznego od Przeworska Wąskiego do miejscowości Gać i od stacji Urzejowice względnie Krzeczowice przez Bystrowice do Truchnika z odgałęzieniem od Bystrowic do Kozienic, celem sporządzenia projektu technicznego.

Na podstawie tego zezwolenia służy wymienione, wyżej firmie „Trud" w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywanie potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Projektowane linje kolejowe ogólnej długości około 44 kilometrów przechodzić będą przez Województwo Lwowskie, które zostaje powiadomione jednocześnie o wydaniu tego zezwolenia.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wydania, t. j. do 29 listopada 1928 roku.

Termin, do którego ma wpłynąć podanie o udzielenie Cukrowni i Rafinerji „Przeworsk" Sp. Akc. w Przeworsku koncesji na budowę i eksploatację kolei wymienionych wyżej, upływa z dniem 29 maja 1929 r.

Termin prekluzyjny na udzielenie osobom trzecim pozwoleń na studja w analogicznym kierunku upływa z dniem 29 sierpnia 1928 r.

ZAWIADOMIENIA:

W Y K A Z

ogłoszonych ustaw i rozporządzeń w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej", dotyczących bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Dzien. Ustaw R.P.	1928 data	Pozycja	Treść rozporządzenia
57	31/V	537	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1928 r. w sprawie wydania regulaminu Najwyższego Trybunału Administracyjnego.
„	„	542	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 maja 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa o zmianach taryfy dla polsko-niemieckiej Komunikacji towarowej.
„	„	543	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 maja 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa o zatwierdzeniu zmian i uzupełnień taryfy kolei Rawicz-Kobylin na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych oraz towarów.
58	2/VI	552	Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 maja 1928 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 22 grudnia 1927 r. o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.
59	6/VI	555	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie przepisów przewozowych dla bezpośredniej czesko-słowacko-sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Polskę, tudzież przez Niemcy i Polskę.

(Sprawy szczegółowo-osobowe).

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI.

Poruczenie czynności.

Minister Komunikacji poruczył:

Inż. Falkowskiemu Kazimierzowi, Inspektorowi Ministerjalnemu w Głównej Inspekcji Komunikacji— pełnienie obowiązków Głównego Inspektora Komunikacji.

Nr. Pr. 4711/28.

Mgr. praw Siekierskiemu Józefowi, Zastępcy Naczelnika Wydziału Prezydjalnego Ministerstwa Komunikacji — Kierownictwo Wydziału Budżetowego w Departamencie Finansowym Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Pr. 5408/28.

Nowosielskiemu Władysływowi, St. referentowi Ministerstwa Komunikacji — stałe zastępstwo Naczelnika Wydziału Prezydjalnego Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Pr. 5421/28.

Mianowania:

Śniechowski Władysław, kontraktowy pracownik Biura Statystycznego przy Ministerstwie Komunikacji—urzędnikiem prowizorycznym Ministerstwa Komunikacji w IX stopniu służbowym urzędników państwowych.

Jóźwikiewicz Regina, kontraktowa pracowniczka Biura Statystycznego przy Ministerstwie Komunikacji—urzędnikiem prowizorycznym Ministerstwa Komunikacji w X stopniu służbowym urzędników państwowych.

Targońska Jadwiga, urzędnikiem prowizorycznym Ministerstwa Komunikacji w XI stopniu służbowym urzędników państwowych.

Nr. Pr. 5085/28.

Podworski Stefan, urzędnik kontraktowy Ministerstwa Komunikacji — urzędnikiem Ministerstwa Komunikacji w VI stopniu służbowym.

Nr. Pr. 5534/28.

Pan Minister Komunikacji Decyzją z dnia 21 czerwca 1928 r. mianował:

I. Urzędnikami Ministerstwa Komunikacji w VI stopniu służbowym:

Mag. praw Puszkara Emila, urzędnika VII stopnia służbowego,

Kazimierza Górnickiego, referenta M. K.

Żurakowskiego Władysława, referenta M. K.

Inż. Mirzwińskiego Zenona, urzędnika VII stopnia służbowego,

Inż. Pawłowskiego Wacława, referenta M. K.

II. Urzędnikami Ministerstwa Komunikacji w VII stopniu służbowym:

Mag. praw **Janowskiego Czesława**, urzędnika VIII stopnia służbowego,

Mag. praw **Matrasa Zygmunta**, urzędnika VIII stopnia służbowego,

Mag. praw **Dobieckiego Adama**, urzędnika VIII stopnia służbowego,

Mag. nauk ekonomicznych **Kaczmarkiewicza Bolesława**, urzędnika VIII stopnia służbowego.

Sagana Antoniego, kontrolera M. K.

Inż. Domaszewiczównę Zofję, urzędnika VIII stopnia służbowego.

Inż. Obidzińskiego Adama, pomocnika referenta.

Staniewskiego Bolesława, kontrolera M. K.

Domańskiego Maksymiljana, zastępcę naczelnika kancelarji.

Ziółkowskiego Stanisława, asesora Polskich Kolei Państwowych.

Perzyńskiego Felicjana, kontrolera M. K.

Cyrońskiego Edwarda, starszego asesora Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Administracyjnym.

Mag. praw **Cegleckiego Józefa**, referendarza Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Administracyjnym.

Mag. praw. **Henisza Emila**, referendarza Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Administracyjnym.

Inż. Jakobsena Heralda, kontrolera Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Eksploatacyjnym.

Inż. Danka Ryszarda, referendarza Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Budowy i Utrzymania Kolei.

Mag. praw **Szygowskiego Marjana**, referendarza Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Budowy i Utrzymania Kolei.

Inż. Zabłockiego Mieczysława, referendarza Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.

Urzędnikami Ministerstwa Komunikacji w VIII stopniu służbowym.

Ustupskiego Tadeusza, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Karasińskiego Józefa, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Giernatowskiego Juljana, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Grzybińskiego Józefa, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Sarnickiego Kazimierza, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Kwiatkowskiego Zdzisława, sekretarza Ministerstwa Komunikacji.

Badetko Jana, adjunkta Polskich Kolei Państwowych.

Kietlińskiego Bronisława, adjunkta Polskich Kolei Państwowych.

Dra Lorenza Zygmunta, asesora referendarskiego Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Handlowo-Taryfowym.

Bartoszewicza Tadeusza, asesora Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Eksploatacyjnym.

Urzędnikami Ministerstwa Komunikacji w IX stopniu służbowym:

Bieńka Andrzeja, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Krępę Józefa, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Światkowskiego Franciszka, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Jaźwińską Janinę, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Osękę Tadeusza, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Dmowską Wiktorję, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Tchórzewską Marję, starszego kancelistę Ministerstwa Komunikacji.

Wieczorka Wiktora, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Komunikacji.

Urzędnikami Ministerstwa Komunikacji w X stopniu służbowym.

Uszpolewicz Janinę, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Komunikacji.

Choromańską Ewelinę, pracownika kontraktowego Biura Statystycznego przy Ministerstwie Komunikacji z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Administracyjnym.

Urzędnikiem prowizorycznym Ministerstwa Komunikacji w XI stopniu służbowym:

Domańskiego Witolda, pracownika kontraktowego Biura Statystycznego przy Ministerstwie Komunikacji z równoczesnem przydzieleniem do służby w Wydziale Prezydjalnym.

Nr. Pr. 5868/28.

Rada techniczna.

Dr. Inż. Langrod Adolf — powołany na członka Rady Technicznej przy Ministrze Komunikacji.

Inż. Zenowicz Bronisław, referent Ministerstwa Komunikacji—zastępcą sekretarza Rady Technicznej.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.

Mianowania:

Inż. Rybicki Aureli, Naczelnik Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach— Wiceprezesem Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Nr. I. 9157/28.

Inż. Biliński Leonard Zastępca Naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — Naczelnikiem Wydziału Mechanicznego tejże Dyrekcji.

Nr. I. 2247/1-F/28.

Inż. Grabowski Eligjusz, Kierownik Działu w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie — Naczelnikiem Wydziału Zasobów tejże Dyrekcji.

Nr. I/3877/1/28.

Sierżęga Ignacy, St. Asesor K. P. i p. o. Kierownika Działu Ewidencji i Kontroli Materjałów w Wydziale Rachunkowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu—Kierownikiem tego Działu.

Nr. I/9325/1-D/28.

Wittek Witold, Referendarz K. P., — Kierownikiem Działu dla Spraw Bocznic w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

Mostowski Szczepan, Referendarz K. P., — Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

Krupski Władysław, Referendarz K. P., — Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

Nr. I. 5276/1/28.

Inż. Mahler Juljusz, pomocnik Naczelnika Parowozowni I klasy w Stanisławowie — Kierownikiem Działu Wagonowego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Nr. I/5991/1/28.

Inż. Żaboklicki Ludwik, Referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, — Kierownikiem Działu Eksploatacyjnego w Wydziale Kolei Wąskotorowych tejże Dyrekcji.

Nr. I. 8304/1-J/28.

Przeniesienie ze względów służbowych:

Inż. Genello Henryk, Kierownik Działu w Wydziale Drogowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie — do Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie w charakterze Starszego Referendarza Kolei Państwowych — z przydzieleniem do Ministerstwa Komunikacji.

Nr. I. 3077/1-D/28.

Korycki Aleksander, St. Referendarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie, przeniesiony w tym samym charakterze do Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Nr. I. 9266/1/28.

Inż. Janas Franciszek, Naczelnik Wydziału Mechanicznego w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie, przeniesiony na takie same stanowisko Do Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

Nr. I/21739/27.

Zwolnienie ze stanowiska i przeniesienie:

Inż. Szulc Antoni, Naczelnik Wydziału Zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie zwolniony z tego stanowiska i przeniesiony ze względów służbowych na etat Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie z równoczesnym przydziałem do stałej służby w Ministerstwie Komunikacji.

Nr. I/8291/1-J/28.

Przeniesienie w stan spoczynku:

Inż. Scherzinger Roman, Kierownik Działu Wagonowego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie — z dniem 1 czerwca 1928 r., z wyrażeniem uznania za wieloletnią i owocną pracę w kolejnictwie.

Nr. I/5991/1/28.

Tomaszewski Leon Władysław, Kierownik Działu Eksploatacyjnego w Wydziale Kolei Wąskotorowych Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, z dniem 1 lipca 1928 r.

Nr. I. 8304/1-J/28.

KONKURS

na stanowisko Naczelnika Wydziału Mechanicznego w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (dział budowy maszyn), V lub VI grupa uposażenia, dłuższa wszechstronna praktyka w służbie mechanicznej.

Termin składania podań: do dnia 20 lipca 1928 r.

Nr. I/21739/27.

Sprostowanie:

W okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 kwietnia b. r. Nr. I/2012/2/28 należy skreślić ostatni ustęp i zastąpić go nowym następującej treści:

„Koszty podróży, djety oraz opłaty za godziny egzaminowania urzędników Dyrekcyj Ceł, winny Dyrekcje zaliczać na dział 2, rozdział 9, paragraf 5, pozycja 3".

Drukarnia Państwowa. Nr. 41501. 4.VI.28. 7.900.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1928 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.—
Pojedyńczy numer — groszy 50.